

Arrest

nr. 308 602 van 20 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor verzoekster.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 19 september 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 24 september 2015 om internationale bescherming. Op 4 maart 2016 wordt de afstand van de asielaanvraag vastgesteld.

1.2. Op 4 mei 2016 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Nadat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 28 juli 2016 een beslissing tot inoverwegingname (meervoudige asielaanvraag) neemt, beslist hij op 3 mei 2017 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. X van 29 januari 2018 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Op 27 juni 2018 dient verzoekster een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 3 augustus 2018 neemt de adviseur van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(hierna: CGVS) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nr. 215 237 van 16 januari 2019 verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.4. Op 11 mei 2022 dient verzoekster een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 27 december 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 5 januari 2024 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart aanvankelijk N. K. (...) te heten, en laat dit later in de asielprocedure aanpassen naar P. M. (...). U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een Tamil van etnische origine te zijn. U werd op 20 mei 1984 geboren in Chavakachcheri bij Jaffna in Sri Lanka. Uw familie en uzelf bekeerden zich van het hindoeïsme tot het christendom. Uw moeder C. P. (...) alias L. P. (...) was enig kind van uw grootmoeder Ch. P. (...) (alias L. T. (...)) die u vergezelde op uw reis naar België. Van uw geboorte in 1984 tot u vier jaar oud was woonde u in de Vanni, waarna u terug verhuisde naar Chavakachcheri. Omtrent 1995 werd uw broer U. (...) gedwongen gerekruteerd door de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), hij was 14 jaar oud. U verklaarde dat hij sindsdien nooit meer contact had met de familie. Hij zou zijn omgekomen tijdens de gevechten aan de Elephant pass op 22 of 23 april 2000. Daarna kwam iemand van de LTTE uw familie hierover informeren. Op dat moment kwam u te weten dat hij zou zijn opgeklommen tot de graad van luitenantkolonel en dat zijn Tjigernaam T. M. (...) was. Na het overlijden van U. (...) bent u ontheemd. U woonde opnieuw in de Vanni in 2004-2005, vervolgens een jaar in Vavunya, omtrent 2006 verbleef u 3 maanden in Colombo, tussen ongeveer 2004 en 2009 was uw gezin in Mathale, dan ongeveer 8 maanden in Dambulla, omtrent 2011 opnieuw een jaar in Mathale, en van 2012 tot uw vertrek in Chavakachcheri. U heeft uw middelbare school afgemaakt in Mathale. U heeft nooit gewerkt. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. Vanaf 2010 werd uw gezin regelmatig lastiggevallen en geïntimideerd wegens vermeende betrokkenheid bij de LTTE. Uw moeder werd er van verdacht betrokken te zijn geweest bij een bomexplosie in Colombo. Uw vader zou wapens hebben verstopt voor de LTTE. Ze verdachten uzelf ervan een connectie te hebben met de LTTE omwille van uw broer. Singalese militairen kwam soms dagelijks naar uw huis om uw ouders te controleren. Zij werden gevolgd in de straat. Uw vader werd eens 6 maanden vastgehouden en gefolterd. In mei 2015 kwamen hogere commandanten van het leger bij uw thuis omdat iemand een LTTE vlag voor uw huis had geplant. Ze richtten een pistool op uw vader en mishandelden hem. Ze omringden uw huis en wilden u en uw moeder arresteren. Door de smeekbedes van uw oma lieten de militairen u niettemin met rust, maar met de dreiging zeker terug te zullen komen. Vervolgens heeft u onmiddellijk een smokkelaar gecontacteerd. De smokkelaar zei dat u apart moest reizen, eerst u en uw grootmoeder, en vervolgens uw ouders. U wachtte gedurende drie maanden in Negombo nabij Colombo maar vernam niets meer van uw ouders. Dan bent u toch vertrokken om naar Londen te gaan. U heeft niets meer over uw ouders vernomen. U reisde op 17 september 2015 met een vals paspoort via India naar Parijs. Daarna reisde u verder over land en u kwam op 19 september 2015 aan in België. U diende hier op 24 september 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd voortijdig afgesloten met een beslissing tot afstand van asielaanvraag (technische weigering DVZ).

Op 4 mei 2016 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde daarbij dat u voor uw leven vreesde in Sri Lanka omdat u uit een heldengezin komt en de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten het hierdoor op u gemunt hadden. U vreesde ook dat de soldaten u zouden kunnen verkrachten bij arrestatie. Ter staving van uw tweede verzoek legde u aanvankelijk geen enkel document neer. De smokkelaar beweerde dat u niets mocht meedragen; bovendien was u halsoverkop vertrokken. Bij herconvocatie verklaarden u en uw grootmoeder dat u na uw eerste persoonlijk onderhoud toch onverwacht stukken had gevonden. Deze zaten nog verstopt in een ongebruikte sari van uw grootmoeder en waren vergeten geraakt. Het ging om uw geboorteakte en deze van uw grootmoeder, de huwelijksakte van uw grootmoeder, een kampboekje, drie opleidingscertificaten en een rantsoenboekje. Bij het indienen van deze documenten verklaarde u een andere (echte) naam te hebben dan deze die u aanvankelijk aangaf bij het indienen van uw asielaanvraag. Na het gehoor bezorgde u het CGVS nog uw identiteitskaart en deze van uw grootmoeder.

Op 4 mei 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U gaf immers geen zicht op uw identiteit. Bovendien waren uw verklaringen betreffende de betrokkenheid van uw broer bij de LTTE, de recente vervolging door de politie en het leger en de scheiding van uw ouders danig vaag en tegenstrijdig dat er geen geloof aan gehecht kon worden. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en legde er de volgende documenten neer: de overlijdensakte van uw grootvader, foto's, documenten van uw opleiding in Matale, een brief van de Grama Sevaka Officer, een pass om naar Vavunya te gaan, een fotokopie van de paspoorten

van u en uw grootmoeder, een brief van de behandelende dokter in België, de identiteitskaart van uw grootvader, het huwelijkscertificaat van uw grootouders, voedselkaarten, een foto van uw broer in Tamiltijgeruïtusting, een familiehelpboekje en een document van verleende voedselhulp. In het arrest van 29 januari 2018 nam de RvV echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De RvV volgde hierbij de beslissing van het CGVS en voegde hier met gezag van gewijsde aan toe dat uit de overlijdensakte van uw grootvader bleek dat u een Sri Lankaanse Tamil van Indische origine bent. U slaagde er echter niet in om aan te tonen dat ook Tamils van Indische origine banden hadden met de LTTE tijdens de burgeroorlog. Bovendien werd er getwijfeld of u ooit een broer heeft gehad, laat staan een die voor de LTTE strijde. De documenten die u voorlegde bij de RvV werden uitgebreid besproken, maar konden geen ander licht werpen op de eerdere beoordeling van het CGVS.

Op 27 juni 2018 diende u zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka een derde verzoek om internationale bescherming in. U verwees daarbij naar uw problemen zoals u die uiteenzette bij uw tweede verzoek om internationale bescherming. U beschikte eveneens over documenten die uw identiteit alsnog konden aantonen. Intussen werden de paspoorten van uw ouders in beslag genomen en werd uw vader verplicht om elke twee weken zijn handtekening te plaatsen in het politiekantoor. Hij werd bovendien voortdurend lastiggevallen. U wist intussen ook terug waar uw broer begraven werd. Ten slotte verklaarde u dat u bij uw vorige verzoek om internationale bescherming niet in staat was om te vertellen dat het leger u ook seksueel trachtte te misbruiken en dat deze gebeurtenis de aanleiding vormde voor uw vlucht uit Sri Lanka. Ter staving van uw derde verzoek om internationale bescherming legde u de volgende nieuwe documenten neer: het vliegticket van u en uw grootmoeder, bewijs van het overlijden van uw broer, een affidavit, een school applicatie, foto's van de ziekte van uw moeder en de huwelijksakte van uw ouders. Deze documenten betroffen allemaal kopieën. Op 3 augustus 2018 verklaarde het CGVS uw derde verzoek niet-ontvankelijk. Het beroep dat u tegen deze beslissing indiende werd door de RvV verworpen op 16 januari 2019.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 11 mei 2022 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U gaf daarbij aan dat de problemen die u tijdens uw eerdere verzoeken aanhaalde nog steeds actueel zijn. De Sri Lankaanse autoriteiten zouden enkele keren naar jullie huis gekomen zij, op zoek naar u. In februari 2022 zou uw vader ook gearresteerd zijn, drie weken vastgehouden en daarbij ondervraagd over u. Dat zou bevestigd worden door een brief van uw advocaat die u neerlegde, een brief van de Sri Lankaanse politie en een brief van uw buur, dewelke u naast de envelop waarin deze documenten werden verstuurd, neerlegde ter staving. U vreest door bovenstaande bij eventuele terugkeer gearresteerd te worden. Op 4 november 2022 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek ontvankelijk.

U werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 13 maart 2023, maar was daarop niet aanwezig. U stuurde naderhand een medisch attest voor uw afwezigheid door. Op 19 september 2023 werd u opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verwijst daarbij opnieuw naar de eerder aangehaalde motieven. Verder geeft u aan in 2007 ontvoerd en gearresteerd te zijn, onder de Prevention of Terrorism Act (PTA), en drie maanden vastgehouden te zijn op verdenking van banden met de LTTE. U verduidelijkte dat, behalve uw broer die bij de LTTE zou hebben gezeten, ook enkele familieleden de LTTE wel geholpen hadden. Zelf zou u tijdens uw schooltijd, nog voor de derde fase van de oorlog (Eelam III, 1995-2002) wel speeches gegeven hebben op meetings en deelgenomen hebben aan toneelstukken ten voordele van de LTTE, en zelfs een prijs van LTTE-leider P. (...) gekregen hebben. Verder had u zelf niets voor hen gedaan. U legde ter staving van uw vierde verzoek nog volgende documenten voor: een detentieattest van het International Committee of the Red Cross (ICRC), enkele documenten van de Human Rights Commission of Sri Lanka, twee krantenartikels mbt uw ontvoering (en de vertaling ervan), een medisch document en de envelop waarin deze documenten werden verstuurd.

Na het indienen van uw huidige, vierde verzoek zou u, samen met uw grootmoeder, door een oom die een hoog LTTE-profiel zou hebben en in Nederland woont, omwille van familiale problemen, ontvoerd zijn. Zelf kon u daar ontsnappen, uw grootmoeder bleef echter bij uw oom achter.

Na het persoonlijk onderhoud op het CGVS stuurde u via uw advocaat enkele opmerkingen op de notities van dat persoonlijk onderhoud door. U gaf daarbij onder meer aan dat u zelf de LTTE nooit geholpen had, u zou ook nooit deelgenomen hebben aan LTTE meetings. Verder zou u ook nooit een speech hebben gegeven over de LTTE en ook geen prijs van de LTTE leider hebben gekregen, dat had u verkeerd begrepen. Uw familie zou wel banden hebben met de LTTE.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Hoewel u dit niet wist te staven met documenten van uw psychiater, kan uit uw verklaringen wel aangenomen worden dat u lijdt aan psychische problemen en hiervoor behandeld wordt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, zo werd uw persoonlijk onderhoud afgenomen door een protection officer met expertise in de psychische problematiek en werden de nodige pauzes tijdens het onderhoud voorzien. Verder werd u gepolst naar uw gemoedstoestand, werd geverifieerd of u zich in staat achtte het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan en werd u gewezen op de (mogelijkheid tot) pauzes. U bleek tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in staat om op een autonome en functionele wijze verklaringen af te leggen. Er was dan ook geen enkele indicatie dat u tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau of dat deze moeilijkheden een verklaring zouden bieden voor de hieronder aangehaalde argumenten. Ten slotte gaf u zowel tijdens als na het onderhoud geen opmerking over het verloop ervan.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u de status van Vluchteling niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet moet worden beklemtoond dat u in uw allereerste verzoek geacht werd afstand te hebben gedaan van de asielprocedure omdat u geen gehoor had gegeven aan de oproeping van de DVZ. Uw tweede verzoek werd door het CGVS afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven werden door de RvV bevestigd. Uw derde verzoek verklaarde het CGVS niet-ontvankelijk bij gebrek aan nieuwe elementen. De RvV volgde het CGVS ook hierbij. Bijgevolg staat de beoordeling ervan vast. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek grotendeels bijkomende verklaringen aflegt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaart in onderhavig verzoek opnieuw dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw familie nog steeds zouden lastig vallen, omwille van jullie eerder aangehaalde banden met de LTTE, en nog steeds op zoek zijn naar u. Hiermee gaat u voorbij aan de pertinente vaststellingen gemaakt door het CGVS in het verleden, die de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en problemen danig ondermijnden. Deze motieven werden in beroep bevestigd door de RvV. U werd door het CGVS opnieuw de kans geboden hierover in het reine te komen, maar liet ook deze onbenut. Dat u nu, zonder deze eerdere vaststellingen te weerleggen, voortborduurt op een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, is onvoldoende. Dat de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van diezelfde redenen bij jullie zouden langskomen op zoek naar uw vader, en ook u, is dan ook maar weinig ernstig. Bovendien sprak u zich over de actuele problemen van uw familieleden in Sri Lanka (omwille van u) ook danig tegen, wat de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen nog maar eens bevestigt. U verklaarde immers bij het indienen van uw huidige verzoek, op 14 juni 2022 bij de DVZ dat het feit dat uw vader in februari 2022 gearresteerd was, 3 weken was meegenomen en ondervraagd over u, aantoonde dat uw problemen nog actueel waren en u niet kon terugkeren (zie Verklaring Volgend Verzoek, dd.14.06.2022, vraag 17). Ten gehore op het CGVS, op 19 september 2023, liet u dan weer een geheel ander verhaal over uw actuele problemen optekenen. Aanvankelijk gaf u immers aan dat uw familie, behalve dat de autoriteiten drie keer waren langsgeslagen, in de afgelopen jaren geen andere problemen had gekend. Pas nadat u erop gewezen was dat u eerder ook had aangegeven dat uw vader door hen ook een keer was meegenomen, bevestigde u dat. U gaf echter een compleet andere versie van deze feiten. Zo zou uw vader nu twee keer drie maanden zijn vastgehouden, al had u het dan over "2005 of zo", bezwaarlijk in de afgelopen jaren te noemen dus. Erop gewezen dat u ook een recentere vasthouding had aangehaald, gaf u eerst aan dat hij in 2011 een keer, voor 2 dagen, werd vastgehouden. Pas wanneer u nogmaals werd gevraagd naar recentere vasthoudingen, vertelde u dat hij ook in maart 2022 werd vastgehouden, maar dat slechts voor 1 dag. Erop gewezen dat u ook aangegeven had dat hij 3 weken werd vastgehouden, gaf u plots aan dat hij in augustus (2022) werd meegenomen en op 5 september vrijgelaten werd. Nadat u erop gewezen werd dat het vreemd is dat u dat in juni 2022 al wist te vertellen (bij de DVZ), wijzigde u uw verklaringen alweer. Nu zou hij ook in juni zijn meegenomen. Niet alleen allerm minst overtuigend gezien u ook dit feit dan eerder op het CGVS plots vergeten bleek, daarnaast ook strijdig met uw verklaring op de DVZ dat dit in februari 2022 gebeurde. Daar finaal op gewezen, bleek u zich dit niet meer te herinneren (zie NPO, pp.16-18). Ook aan de door u aangehaalde recentere problemen van uw familieleden omwille van u/jullie banden met de LTTE kan dan ook allerm minst geloof worden gehecht. U legde ter staving daarvan wel een brief van uw advocaat die u neerlegde, een brief van de Sri Lankaanse politie en een brief van uw buur neer,

ook deze vermogen echter niet de appreciatie van het CGVS om te buigen. Vooreerst wijst het CGVS op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Voorts kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verder blijkt het document dat u zelf omschrijft als een arrestatiebevel niet meer dan een (intern) politieformulier. Dat u ook dat niet blijkt te weten (zie NPO, p.16), spreekt boekdelen. De brief van uw advocaat en uw buurman hebben eveneens geen enkele objectieve bewijswaarde, nu ze opgesteld zijn door mensen uit uw omgeving en met het oog op uw verzoek hier.

Daarnaast geeft u ten gehore op het CGVS aan dat u na het indienen van uw huidige verzoek samen met uw grootmoeder door een oom die een hoog LTTE-profiel zou hebben en in Nederland woont, omwille van familiale problemen ontvoerd zou zijn. Zelf zou u aan hem zijn kunnen ontsnappen, uw grootmoeder zou echter bij uw oom achtergebleven zijn. U wist ook deze bewering echter niet aannemelijk te maken. Zo is het vooreerst niet meer dan een blote bewering dewelke u niet wist te staven. U zou immers (naar eigen zeggen uit angst) geen klacht hebben ingediend, wel zou u het tegen uw psychiater en advocaat gezegd hebben. Uw advocaat bleek bij navraag evenwel niet op de hoogte. Hoe dan ook heeft u het ook niet aan de asielinstanties laten weten, noch aan enige andere officiële instantie. Bovendien is het op zich al opmerkelijk dat u nu een oom heeft die al meer dan twintig jaar in Nederland zou zijn en er erkend zou zijn als vluchteling, terwijl u zelf nooit eerder aangaf een oom elders in de Europese Unie te hebben (zie DVZ Verklaring 2de verzoek). Bovendien had u eerder wel aangegeven een oom te hebben die bij de LTTE zat, dat bleek echter een paternale oom, die bovendien al overleden zou zijn (zie NPO 2de verzoek, p.14). Dat u nu afkomt met een maternale oom die bij de LTTE zat en uw familie lastigvalt, bevestigt dan ook eens te meer de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Kan hierbij nogmaals herhaald worden dat uw eerdere verklaringen over uw eigen achtergrond en familiale situatie ook al niet wisten te overtuigen.

Voorts verklaarde u in 2007 ontvoerd en gearresteerd te zijn onder de PTA en drie maanden vastgehouden te zijn op verdenking van banden met de LTTE. Dient evenwel vastgesteld dat ook deze verklaringen allerminst wisten te overtuigen. Zo dient vooreerst gewezen op uw eerder vastgesteld, en hierboven nogmaals bevestigd, compleet gebrek aan geloofwaardigheid. Dit wordt bovendien nog versterkt door de vaststelling dat u verschillende verzoeken, met inbegrip van beroepsprocedures, en acht jaar lang wachtte om hiermee op de proppen te komen. U heeft dan ook tijd en kansen genoeg gehad om dat te doen, maar liet dit na. Uw uitleg, dat u dat niet eerder kon uit angst en ook omwille van uw gebrek aan documenten ter staving, overtuigt allerminst. U heeft zelfs nagelaten dit element bij de DVZ aan te halen in het kader van uw huidig verzoek, ondanks uw bewering dat wel te hebben gedaan, nu wel alle elementen te hebben aangehaald (zie NPO, p.3). Verder dient ook vastgesteld dat u ook deze feiten koppelt aan uw eerder aangehaalde (beweerde) banden met de LTTE, dewelke ongeloofwaardig werden bevonden. Ook uw verklaringen in uw huidig verzoek bevestigden deze ongeloofwaardigheid. Niet alleen bleef u bij uw eerdere verklaringen over de activiteiten van uw broer (en overige familie), u voegde daaraan nog eens uiteenlopende verklaringen over uw eigen activiteiten toe. Waar u immers aanvankelijk op het CGVS verklaarde dat u werd vastgehouden omdat u de LTTE had geholpen en gesteund (en ook een LTTE-achtergrond had), bleek het volgens uw verklaringen nadien enkel uw familie die dat gedaan zou hebben. Zelf zou u het niet gedaan hebben, u was immers nog jong. Nadien zou u dan weer wel de LTTE geholpen hebben. U zou ook naar LTTE meetings zijn gegaan en daaraan hebben deelgenomen (zie NPO, pp.5-7). U voegde er later nog aan toe dat u tijdens uw schooltijd, nog voor de derde fase van de oorlog (Eelam III, 1995-2002), speeches gegeven had op meetings en deelgenomen had aan toneelstukken ten voordele van de LTTE, en zelfs een prijs van LTTE-leider P. (...) gekregen had. Verder had u zelf niets voor hen gedaan (zie NPO, pp.14-16). In de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die u na afloop doorstuurde, wijzigde u ook deze verklaringen. U zou zelf de LTTE nooit geholpen hebben, u zou ook nooit deelgenomen hebben aan LTTE meetings, noch ooit een speech hebben gegeven over de LTTE of een prijs van de LTTE leider hebben gekregen. U had dat verkeerd begrepen van uw ouders. Uw familie zou wel banden hebben met de LTTE. Dient dan ook herhaald dat aan laatstgenoemde zoals gezegd allerminst geloof kon worden gehecht, aan uw eigen beweerde band met de LTTE evenmin. Nog minder reden dan ook waarom u destijds, of gedurende de daaropvolgende jaren, in het vizier zou gekomen en gebleven zijn van de Sri Lankaanse autoriteiten.

U legde ter staving van deze beweerde problemen wel een detentieattest van het ICRC, documenten van de Human Rights Commission of Sri Lanka, twee krantenartikels en een medisch document neer, ook deze vermogen echter niet de appreciatie van het CGVS om te buigen. Vooreerst zijn het slechts kopies dewelke hoe dan ook weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn. Verder wijst het CGVS opnieuw op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Voorts kan zoals eerder gesteld aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Hoe dan ook dient opgemerkt dat u ondanks deze beweerde initiële problemen nog jarenlang in Sri Lanka zou blijven en aan uw uiteindelijke beweerde vluchtaanleiding allerminst geloof kon worden gehecht. Daarnaast kan hierbij ook (opnieuw) opgemerkt worden dat u Sri Lanka destijds op legale wijze, met uw eigen paspoort, verliet (zie 3de verzoek; zie NPO, p.9). Ook hieruit bleek eens te meer dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond. U laat overigens nog steeds na uw originele paspoort neer te leggen.

De overige door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande appreciatie om te buigen. De enveloppen tonen immers enkel aan dat u post ontvangt uit Sri Lanka.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 7 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeerde om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht wordt door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor

gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka destijds op legale wijze verlaten heeft (zie 3de verzoek; zie NPO, p.9).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, § 3, en 48/6, § 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van het "beginsel van non-refoulement".

Het middel, dat bestaat uit twee onderdelen, is als volgt onderbouwd:

"Eerste onderdeel.

Verzoekster heeft een vierde VIB ingediend omdat er zich nieuwe elementen hadden voorgedaan en omdat zij nieuwe stukken had bekomen.

De CG is van voordeel dat deze stukken "echter niet vermogen de appreciatie van het CGVS om te buigen." Verzoekster die, zoals eerder gesteld, meerdere VIB heeft ingediend in België werd in de eerdere procedure niet geloofd. Haar relaas werd ongeloofwaardig geacht maar dit betekent echter niet dat haar actueel relaas niet moet worden onderzocht.

In deze context wenst de verzoekster dan ook te verwijzen naar het arrest van de RvV van 10 augustus 2015, nr. 150.548 waarin de Raad herinnert aan vaststaande rechtspraak waaruit besloten moet worden dat verklaringen van een asielzoeker ertoe kunnen leiden dat het CGVS legitiem de goede trouw van de asielzoeker in vraag stelt, maar dat stelt het CGVS er niet van vrij te onderzoeken of er een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is.

In de bestreden beslissing wordt voornamelijk verwezen naar de reeds eerdere 'vastgestelde ongeloofwaardige verklaringen' van verzoekster, terwijl zij in de verschillende aanvragen stukken voorlegde die niet voldoende werden onderzocht.

Verzoekster heeft opnieuw vele stukken voorgelegd om onder andere haar familiale achtergrond aan te tonen en haar problematiek/vrees voor terugkeer te bewijzen: een brief van haar advocaat, een brief van de Sri Lankaanse politie, een brief van een buur, een detentieattest van het ICRC, documenten van de Human Rights Commission of Sri Lanka, twee krantenartikelen, een medisch document, enz. Deze stukken tonen haar achtergrond aan en bevestigen tevens het asielrelaas van verzoekster.

De stukken werden nauwelijks onderzocht omwille van de eerder zogenaamde ongeloofwaardige verklaringen van verzoekster. Het CGVS heeft in casu geen voldoende onderzoek gedaan en gaat uit van de reeds afgelegde verklaringen zonder rekening te houden met de nieuwe verklaringen en stukken.

Verder worden de stukken afgedaan als vals omdat het in Sri Lanka makkelijk zou zijn om aan valse stukken te geraken. Deze argumentatie is echter niet voldoende om de stukken niet in overweging te nemen. Bovendien kunnen de krantenartikelen online worden geraadpleegd.

De Commissaris-generaal is hier toch te kort gekomen wat zijn onderzoeksplicht betreft. Verzoekster legt nieuwe stukken neer ter staving van haar asielrelaas, de Dienst Vreemdelingenzaken stuurt het dossier door naar het CGVS voor onderzoek, waaruit kan worden afgeleid dat ze zwaarwichtig genoeg zijn om een nieuwe asielaanvraag te ondersteunen en het CGVS laat na enig onderzoek hieromtrent te voeren.

De bestreden beslissing is onvoldoende gemotiveerd en schendt de materiële motiveringsplicht. De bestreden beslissing is tot stand gekomen zonder grondig onderzoek van de stukken en bijgevolg werd het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

Tweede onderdeel.

Verzoekster heeft aangetoond deel uit te maken van een kwetsbare groep, de Tamil in Sri Lanka. De identiteit van verzoekster wordt niet betwist in de bestreden beslissing.

De terugkeer voor een Tamil naar Sri Lanka houdt een reëel risico in op een schending van artikel 3 van het EVRM. Uit de landeninfo blijkt duidelijk dat verzoekster deel uitmaakt van een kwetsbare groep, met name de groep van de teruggekeerde Tamils die systematisch aan foltering worden onderworpen.

Verzoekster verwijst naar de Country Policy and Information Note Sri Lanka: Tamil Separatism, 7.2 ev. https://www.gov.uk/government/publications/sri-lanka-country-policy-and-information-notes/country-policy-and-information-note-tamil-separatism-sri-lanka-august-2022-accessible-version#exit_return:

"(...)"

Verzoekster verwijst tevens naar het arrest "X t. Zwitserland" van het EHRM, dat bevestigt dat een rigoureuus onderzoek naar een reëel risico voor terugkerende Tamil naar Sri Lanka noodzakelijk is, gelet op het gegeven dat zij een kwetsbare groep zijn.

In Sri Lanka wordt handig gebruik gemaakt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verzoekster verwijst hiervoor naar rapporten dienaangaande ("Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E."; "Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016.").

Verzoekster voert aan dat zij, gelet op de banden van haar familie met de LTTE, haar afkomst zijnde Tamil, bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico loopt op een schending van zijn rechten in artikel 3 van het EVRM.

Zij meent dat uit bovenstaande landeninformatie ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat verzoekster bij gedwongen terugkeer een reëel risico heeft op detentie in de gevangenis. Verzoekster stelt dat ook dit aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangenissen te Sri Lanka van uitermate slechte kwaliteit zijn. Zij verwijst dienaangaande naar het rapport "United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Sri Lanka, 3 March 2017". Verzoekster wijst erop dat deze problematiek ook door VN-organen naar voren geschoven wordt ("UN Human Rights Council, Compilation on Sri Lanka - Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 28 August 2017, A/HRC/WG.6/28/LKA/2", "UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5."). Tot slot verwijst verzoekster nog naar "Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Sri Lanka: COI Compilation, 31 December 2016".

Verzoekster stelt vast dat verweerder erkent dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kan worden, doch na laat de risico's na te gaan betreffende de mogelijkheid van detentie bij inbreuken van desbetreffende wetgeving. Bovendien spreekt de verwerende partij zich op geen enkel

ogenblik uit over de detentieomstandigheden in de gevangenissen in Sri Lanka. Verzoekster voert een schending van artikel 3 van het EVRM en het nonrefoulementbeginsel aan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. Op basis van bovenstaande informatie dient aan de verzoekster de subsidiaire bescherming worden toegekend."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en het *"beginsel van non-refoulement"* worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart haar land van herkomst, Sri Lanka, te hebben verlaten uit vrees voor de autoriteiten aldaar. Zij zou van Tamil origine zijn en haar broer zou in 1995 gerekruteerd zijn door de *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (hierna: LTTE) en in april 2000 zijn omgekomen tijdens gevechten. Vanaf 2010 zou haar gezin regelmatig lastiggevallen en geïntimideerd zijn wegens vermeende betrokkenheid bij de LTTE. Haar vader zou eens zes maanden zijn vastgehouden en gefolterd en in mei 2015 zouden hogere commandanten van het leger bij haar thuis zijn gekomen omdat iemand een LTTE vlag voor het huis had geplant. Zij zouden een pistool op haar vader gericht hebben en hem mishandeld hebben. Ze zouden verzoekster en haar moeder hebben willen arresteren, maar hen met rust hebben gelaten door de smeekbedes van haar oma, met de dreiging zeker te zullen terugkomen. Op 17 september 2015 zou verzoekster met een paspoort zijn vertrokken. Nadat zij op 24 september 2015 een asielaanvraag had ingediend die om technische redenen geweigerd werd, diende zij op 4 mei 2016 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In zijn arrest met nr. 198 858 van 29 januari 2018 oordeelde de Raad dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweringen van verzoekster dat haar familie banden heeft met de LTTE en dat zij omwille hiervan geïntimideerd zou worden door de Sri Lankaanse autoriteiten. Haar derde verzoek om internationale bescherming werd niet-ontvankelijk verklaard omdat zij geen nieuwe elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming. Bij arrest met nr. 215 237 van 16 januari 2019 verwierp de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

In het kader van het huidige (vierde) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoekster vasthoudt aan de verklaringen die zij reeds in het kader van haar vorige verzoeken heeft afgelegd en stelt dat haar problemen nog steeds actueel zijn en dat haar vader in februari 2022 voor drie weken gearresteerd werd en over haar ondervraagd werd (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map 'DVZ', verklaring volgend verzoek, nr. 17). Op het CGVS voegt verzoekster nog toe dat zij op 27 november 2007 werd gekidnapt en drie maanden werd vastgezet omdat zij de LTTE had geholpen en gesteund (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5).

Ter staving van haar vierde verzoek legde verzoekster in de loop van de administratieve procedure een brief van de Sri Lankaanse politie, een brief van haar advocaat, een brief van haar buur en een envelop waarin deze documenten werden verstuurd neer, alsook fotokopieën van enkele documenten van de Human Rights Commission of Sri Lanka met een vertaling daarvan, van een detentieattest van het International Committee of the Red Cross (ICRC), van twee krantenartikelen met betrekking tot haar ontvoering met een vertaling ervan, van een medisch document en van de envelop waarin deze documenten werden verstuurd.

In de bestreden beslissing wordt wat dit betreft als volgt gemotiveerd:

“Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet moet worden beklemtoond dat u in uw allereerste verzoek geacht werd afstand te hebben gedaan van de asielprocedure omdat u geen gehoor had gegeven aan de oproeping van de DVZ. Uw tweede verzoek werd door het CGVS afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven werden door de RvV bevestigd. Uw derde verzoek verklaarde het CGVS niet-ontvankelijk bij gebrek aan nieuwe elementen. De RvV volgde het CGVS ook hierbij. Bijgevolg staat de beoordeling ervan vast. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek grotendeels bijkomende verklaringen aflegt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaart in onderhavig verzoek opnieuw dat de Sri Lankaanse autoriteiten uw familie nog steeds zouden lastig vallen, omwille van jullie eerder aangehaalde banden met de LTTE, en nog steeds op zoek zijn naar u. Hiermee gaat u voorbij aan de pertinente vaststellingen gemaakt door het CGVS in het verleden, die de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees en problemen danig ondermijnden. Deze motieven werden in beroep bevestigd door de RvV. U werd door het CGVS opnieuw de kans geboden hierover in het reine te komen, maar liet ook deze onbenut. Dat u nu, zonder deze eerdere vaststellingen te weerleggen, voortborduurt op een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, is onvoldoende. Dat de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van diezelfde redenen bij jullie zouden langskomen op zoek naar uw vader, en ook u, is dan ook maar weinig ernstig. Bovendien sprak u zich over de actuele problemen van uw familieleden in Sri Lanka (omwille van u) ook danig tegen, wat de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen nog maar eens bevestigt. U verklaarde immers bij het indienen van uw huidig verzoek, op 14 juni 2022 bij de DVZ dat het feit dat uw vader in februari 2022 gearresteerd was, 3 weken was meegenomen en ondervraagd over u, aantoonde dat uw problemen nog actueel waren en u niet kon terugkeren (zie Verklaring Volgend Verzoek, dd.14.06.2022, vraag 17). Ten gehore op het CGVS, op 19 september 2023, liet u dan weer een geheel ander verhaal over uw actuele problemen optekenen. Aanvankelijk gaf u immers aan dat uw familie, behalve dat de autoriteiten drie keer waren langsgesproken, in de afgelopen jaren geen andere problemen had gekend. Pas nadat u erop gewezen was dat u eerder ook had aangegeven dat uw vader door hen ook een keer was meegenomen, bevestigde u dat. U gaf echter een compleet andere versie van deze feiten. Zo zou uw vader nu twee keer drie maanden zijn vastgehouden, al had u het dan over “2005 of zo“, bezwaarlijk in de afgelopen jaren te noemen dus. Erop gewezen dat u ook een recentere vasthouding had aangehaald, gaf u eerst aan dat hij in 2011 een keer, voor 2 dagen, werd vastgehouden. Pas wanneer u nogmaals werd gevraagd naar recentere vasthoudingen, vertelde u dat hij ook in maart 2022 werd vastgehouden, maar dat slechts voor 1 dag. Erop gewezen dat u ook aangegeven had dat hij 3 weken werd vastgehouden, gaf u plots aan dat hij in augustus (2022) werd meegenomen en op 5 september vrijgelaten werd. Nadat u erop gewezen werd dat het vreemd is dat u dat in juni 2022 al wist te vertellen (bij de DVZ), wijzigde u uw verklaringen alweer. Nu zou hij ook in juni zijn meegenomen. Niet alleen allerm minst overtuigend gezien u ook dit feit dan eerder op het CGVS plots vergeten bleek, daarnaast ook strijdig met uw verklaring op de DVZ dat dit in februari 2022 gebeurde. Daar finaal op gewezen, bleek u zich dit niet meer te herinneren (zie NPO, pp.16-18). Ook aan de door u aangehaalde recentere problemen van uw familieleden omwille van u/jullie banden met de LTTE kan dan ook allerm minst geloof worden gehecht. U legde ter staving daarvan wel een brief van uw advocaat die u neerlegde, een brief van de Sri Lankaanse politie en een brief van uw buur neer, ook deze vermogen echter niet de appreciatie van het CGVS om te buigen. Vooreerst wijst het CGVS op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Voorts kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verder blijkt het document dat u zelf omschrijft als een arrestatiebevel niet meer dan een (intern) politieformulier. Dat u ook dat niet blijkt te weten (zie NPO, p.16), spreekt boekdelen. De brief van uw advocaat en uw buurman hebben eveneens geen enkele objectieve bewijswaarde, nu ze opgesteld zijn door mensen uit uw omgeving en met het oog op uw verzoek hier.

Daarnaast geeft u ten gehore op het CGVS aan dat u na het indienen van uw huidige verzoek samen met uw grootmoeder door een oom die een hoog LTTE-profiel zou hebben en in Nederland woont, omwille van familiale problemen ontvoerd zou zijn. Zelf zou u aan hem zijn kunnen ontsnappen, uw grootmoeder zou echter bij uw oom achtergebleven zijn. U wist ook deze bewering echter niet aannemelijk te maken. Zo is het vooreerst niet meer dan een blote bewering dewelke u niet wist te staven. U zou immers (naar eigen zeggen uit angst) geen klacht hebben ingediend, wel zou u het tegen uw psychiater en advocaat gezegd hebben. Uw advocaat bleek bij navraag evenwel niet op de hoogte. Hoe dan ook heeft u het ook niet aan de asielinstanties laten weten, noch aan enige andere officiële instantie. Bovendien is het op zich al opmerkelijk dat u nu een oom heeft die al meer dan twintig jaar in Nederland zou zijn en er erkend zou zijn als vluchteling, terwijl u zelf nooit eerder aangaf een oom elders in de Europese Unie te hebben (zie DVZ Verklaring 2de verzoek). Bovendien had u eerder wel aangegeven een oom te hebben die bij de LTTE zat, dat bleek echter een paternale oom, die bovendien al overleden zou zijn (zie NPO 2de verzoek, p.14). Dat u nu afkomt met een maternale oom die bij de LTTE zat en uw familie lastigvalt, bevestigt dan ook eens te meer de

ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Kan hierbij nogmaals herhaald worden dat uw eerdere verklaringen over uw eigen achtergrond en familiale situatie ook al niet wisten te overtuigen.

Voorts verklaarde u in 2007 ontvoerd en gearresteerd te zijn onder de PTA en drie maanden vastgehouden te zijn op verdenking van banden met de LTTE. Dient evenwel vastgesteld dat ook deze verklaringen allerminst wisten te overtuigen. Zo dient vooreerst gewezen op uw eerder vastgesteld, en hierboven nogmaals bevestigd, compleet gebrek aan geloofwaardigheid. Dit wordt bovendien nog versterkt door de vaststelling dat u verschillende verzoeken, met inbegrip van beroepsprocedures, en acht jaar lang wachtte om hiermee op de proppen te komen. U heeft dan ook tijd en kansen genoeg gehad om dat te doen, maar liet dit na. Uw uitleg, dat u dat niet eerder kon uit angst en ook omwille van uw gebrek aan documenten ter staving, overtuigt allerminst. U heeft zelfs nagelaten dit element bij de DVZ aan te halen in het kader van uw huidig verzoek, ondanks uw bewering dat wel te hebben gedaan, nu wel alle elementen te hebben aangehaald (zie NPO, p.3). Verder dient ook vastgesteld dat u ook deze feiten koppelt aan uw eerder aangehaalde (beweerde) banden met de LTTE, dewelke ongelofwaardig werden bevonden. Ook uw verklaringen in uw huidig verzoek bevestigden deze ongelofwaardigheid. Niet alleen bleef u bij uw eerdere verklaringen over de activiteiten van uw broer (en overige familie), u voegde daaraan nog eens uiteenlopende verklaringen over uw eigen activiteiten toe. Waar u immers aanvankelijk op het CGVS verklaarde dat u werd vastgehouden omdat u de LTTE had geholpen en gesteund (en ook een LTTE-achtergrond had), bleek het volgens uw verklaringen nadien enkel uw familie die dat gedaan zou hebben. Zelf zou u het niet gedaan hebben, u was immers nog jong. Nadien zou u dan weer wel de LTTE geholpen hebben. U zou ook naar LTTE meetings zijn gegaan en daaraan hebben deelgenomen (zie NPO, pp.5-7). U voegde er later nog aan toe dat u tijdens uw schooltijd, nog voor de derde fase van de oorlog (Eelam III, 1995-2002), speeches gegeven had op meetings en deelgenomen had aan toneelstukken ten voordele van de LTTE, en zelfs een prijs van LTTE-leider P. (...) gekregen had. Verder had u zelf niets voor hen gedaan (zie NPO, pp.14-16). In de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die u na afloop doorstuurde, wijzigde u ook deze verklaringen. U zou zelf de LTTE nooit geholpen hebben, u zou ook nooit deelgenomen hebben aan LTTE meetings, noch ooit een speech hebben gegeven over de LTTE of een prijs van de LTTE leider hebben gekregen. U had dat verkeerd begrepen van uw ouders. Uw familie zou wel banden hebben met de LTTE. Dient dan ook herhaald dat aan laatstgenoemde zoals gezegd allerminst geloof kon worden gehecht, aan uw eigen beweerde band met de LTTE evenmin. Nog minder reden dan ook waarom u destijds, of gedurende de daaropvolgende jaren, in het vizier zou gekomen en gebleven zijn van de Sri Lankaanse autoriteiten.

U legde ter staving van deze beweerde problemen wel een detentieattest van het ICRC, documenten van de Human Rights Commission of Sri Lanka, twee krantenartikels en een medisch document neer, ook deze vermogen echter niet de appreciatie van het CGVS om te buigen. Vooreerst zijn het slechts kopies dewelke hoe dan ook weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk te manipuleren zijn. Verder wijst het CGVS opnieuw op de aan uw dossier toegevoegde informatie, waaruit blijkt dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka. Voorts kan zoals eerder gesteld aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Hoe dan ook dient opgemerkt dat u ondanks deze beweerde initiële problemen nog jarenlang in Sri Lanka zou blijven en aan uw uiteindelijke beweerde vluchtaanleiding allerminst geloof kon worden gehecht. Daarnaast kan hierbij ook (opnieuw) opgemerkt worden dat u Sri Lanka destijds op legale wijze, met uw eigen paspoort, verliet (zie 3de verzoek; zie NPO, p.9). Ook hieruit bleek eens te meer dat u voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond. U laat overigens nog steeds na uw originele paspoort neer te leggen.

De overige door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande appreciatie om te buigen. De enveloppen tonen immers enkel aan dat u post ontvangt uit Sri Lanka."

In het eerste onderdeel van het enig middel bekritiseert verzoekster het onderzoek van de stukken die zij in haar vorige verzoeken om internationale bescherming had ingediend. De Raad is evenwel niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoeksters vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep.

Waar verzoekster in het eerste middelonderdeel nog laat gelden dat zij opnieuw vele stukken heeft voorgelegd "om onder andere haar familiale achtergrond aan te tonen en haar problematiek/vrees voor terugkeer te bewijzen" en het onderzoek naar deze nieuwe stukken bekritiseert door te stellen dat de door haar voorgelegde nieuwe stukken louter worden "afgedaan als vals omdat het in Sri Lanka makkelijk zou zijn om aan valse stukken te geraken", wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat de status van vluchteling niet kan worden toegekend aan verzoekster. Zo wordt over de door verzoekster in het kader van haar huidig (vierde) verzoek neergelegde stukken in de bestreden beslissing tevens overwogen dat (i) het slechts fotokopieën zijn die hoe dan ook weinig bewijswaarde hebben aangezien ze makkelijk te manipuleren zijn, dat (ii) verzoekster

ondanks de door haar voorgehouden initiële problemen nog jarenlang in Sri Lanka zou blijven, dat (iii) verzoekster Sri Lanka destijds op legale wijze, met haar eigen paspoort, verliet en dat (iv) verzoekster nog steeds nalaat haar originele paspoort neer te leggen. Verzoekster voert dan ook niet dienstig aan dat de argumentatie dat het in Sri Lanka makkelijk zou zijn om aan valse stukken te geraken onvoldoende is om de door haar neergelegde stukken niet in overweging te nemen.

Aldus is het betoog van verzoekster niet dienstig om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de verklaringen en de documenten die zij in het kader van haar huidig (vierde) verzoek heeft afgelegd of neergelegd, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ten slotte wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing nog op het volgende:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 7 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeerde om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht wordt door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka destijds op legale wijze verlaten heeft (zie 3de verzoek; zie NPO, p.9).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 15 juli 2021) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Verzoekster onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich in het tweede middelonderdeel louter te beperken tot (i) het beklemtonen dat zij deel uit maakt "*van een kwetsbare groep, de Tamil in Sri Lanka*", tot (ii) het verwijzen naar en het citeren uit informatie die in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de voorgaande analyse over de terugkeer van Tamils uit Sri Lanka is gesteund, tot (iii) het wijzen op de banden van haar familie met de LTTE terwijl deze door de adjunct-commissaris als niet geloofwaardig werden beoordeeld en tot (iv) het hekelen dat de adjunct-commissaris de detentieomstandigheden in Sri Lanka niet onderzocht heeft zonder *in concreto* aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Sri Lanka een risico loopt op detentie, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoekster is bijgevolg niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Sri Lanka.

2.3.3.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïsoleerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoekster ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN